

ORDINE OSPEDALIERO | di
SAN GIOVANNI DI DIO

Odwaga podjęcia ryzyka ze względu na obietnicę Boga.

IV Tydzień Modlitw o Powołania Szpitalnicze

6 - 12 maja 2019

ORDINE OSPEDALIERO | di
SAN GIOVANNI DI DIO

Wprowadzenie

Drodzy Bracia!

Przeżywamy obecnie okres wielkanocny, jest to czas radości dla wszystkich chrześcijan. Chrystus zmartwychwstał, ŻYCIE zwyciężyło śmierć.

Komisja Generalna ds. Duszpasterstwa Powołań i Formacji Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego przesyła wam materiały mające służyć pomocą podczas IV Tygodnia Modlitw o Powołania Szpitalnicze. W tym roku odbędzie się on w dniach 6-12 maja. Podobnie jak w poprzednich latach, ostatniego dnia zjednoczymy się z całym Kościołem w obchodach 56 Światowego Dnia Modlitwy o Powołania.

Schemat, który wam proponujemy na każdy dzień, jest elastyczny, dzięki czemu modlitwę można zorganizować o każdej porze dnia, którą uznacie za najbardziej odpowiednią. Wykorzystaliśmy orędzie Papieża Franciszka na ten Dzień Modlitw, wraz z niektórymi tekstami biblijnymi i refleksjami na temat Duszpasterstwa Powołań, które mogą pomóc wspólnotom w modlitwie i refleksji nad darem powołania.

Temat wybrany przez Papieża Franciszka na tegoroczny Światowy Dzień Modlitw o Powołania brzmi: **“ODWAGA PODJĘCIA RYZYKA ZE WZGLĘDU NA OBIETNICĘ BOGA”**. *Nie zawsze łatwo jest rozeznaczyć swoje powołanie i ukierunkować własne życie we właściwy sposób. Dlatego potrzebujemy odnowionego zaangażowania ze strony całego Kościoła, Zakonu, by zaoferować, zwłaszcza młodym, możliwości wysłuchania i rozeznania. Potrzebne jest duszpasterstwo młodzieży i powołań, które pomogłoby w odkryciu Bożego planu, zwłaszcza przez modlitwę, rozważanie Słowa Bożego, Adorację Eucharystyczną i towarzyszenie duchowe.*

Powierzamy Panu dar powołania do szpitalnictwa, który każdy z nas otrzymał i prosimy Go, o nowe powołania do służby kapłańskiej i zakonnej, zwłaszcza do Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego, aby kontynuować misję ewangelizacji, którą prowadzimy.

**Generalna Komisja ds. Duszpasterstwa Powołań i Formacji
Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego**

WYJŚĆ – **Poniedziałek, 6 maja**

Katecheza

Drodzy bracia i siostry,

Po przeżyciu w październiku ubiegłego roku intensywnego i owocnego doświadczenia Synodu poświęconego młodym, obchodziliśmy niedawno w Panamie 34. Światowy Dzień Młodzieży. Te dwa wielkie wydarzenia pozwoliły Kościołowi wsłuchać się w głos Ducha Świętego, a także w życie ludzi młodych, w ich pytania, frustracje oraz nadzieje, które są w nich.

Właśnie podejmując to, czym miałem okazję dzielić się z młodymi w Panamie, podczas tego Światowego Dnia Modlitw o Powołania, pragnę zastanowić się, w jaki sposób powołanie Pana czyni nas niosącymi obietnicę, a jednocześnie wymaga od nas odwagi, by podjąć ryzyko z Nim i dla Niego. Chciałbym krótko dotknąć tych dwóch aspektów – obietnicy i ryzyka – rozważając wraz z wami ewangeliczną scenę o powołaniu pierwszych uczniów nad Jeziorem Galilejskim (Mk 1,16-20).

Dwie pary braci – Szymon i Andrzej wraz z Jakubem i Janem wykonują swoją codzienną pracę rybaków. W tym trudnym fachu nauczyli się praw natury, a niekiedy musieli rzucać im wyzwanie, gdy wiatry były przeciwnie, a fale miotają łodziami. W pewne dni, obfite połowy trzeba było opłacić ciężkim znojem, ale innym razem, trud całej nocy nie wystarczył, aby napełnić sieci i utrudzeni i zawiedzeni wracali na brzeg.

Są to normalne warunki życia, w których każdy z nas mierzy się z pragnieniami niesionymi w sercu, angażuje się w działania, które, jak ufa, okażą się owocne, wyrusza na „morze” wielu możliwości, poszukując właściwego kursu, który mógłby spełnić jego pragnienie szczęścia. Czasami można nacieszyć się dobrym połowem ryb, innym razem trzeba jednak uzbroić się w odwagę, by zapanować nad łodzią miotaną falami lub zmierzyć się z frustracją, gdy okaże się, że sieci są puste.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: Mk 1, 16-20

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. Idąc dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

Refleksja

Pójście za Chrystusem oznacza zyskanie nowej rodziny. Ci, którzy z Nim obcuja, powinni wspólnie przemierzać tę drogę i dzielić się zadaniami. Nie wybrali siebie nawzajem; wszyscy zostali wybrani przez Chrystusa. W momencie przyjęcia powołania do tego, by podążać tylko za Nim, przyjmują obowiązek życia braterskiego. Czyni ich braćmi osobiste wezwanie, wspólne podążanie [za Chrystusem] oraz wspólnie realizowana misja. Może zostawili za sobą swoje rodziny i zajęcia, ale nie przestaną być braćmi ani nie będą musieli zrezygnować z bycia rybakami.

Aby pójść za Chrystusem, nie trzeba wyrzec się wszystkich więzi, które nas wiążą z domem rodzinnym, ani innych spraw niezwiązanych z towarzyszeniem Mu. Zachowujemy zdobyte umiejętności i wrodzone zdolności, musimy je tylko ukierunkować na nowy cel: nie przestajemy być braćmi ani nie musimy zrezygnować z łowienia, lecz czynimy to podążając za Chrystusem i ewangelizując. Naśladowca Chrystusa rozpoznaje brata w tym, kto, podobnie jak on sam, został przez Niego wezwany i dzieli z Nim swoje życie i misję.

Główny element powołania chrześcijańskiego
Juan José Bartolomé SDB

Modlitwa wiernych

Módlmy się do Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Za Kościół, za każdą osobę do niego należącą, abyśmy słowem i czynem byli wyraźnymi świadkami Pana Jezusa, w którego wierzymy i w którym pokładamy nadzieję. CIEBIE PROSIMY...
- Aby Pan obdarzył nas wszystkich siłą i nadzieją, abyśmy mogli w spokoju odkryć wezwanie Boga w tym świecie zdominowanym przez pośpiech, strach i zabieganie. CIEBIE PROSIMY...
- Za nasze wspólnoty: aby kiełkowały w nich ziarna powołania do życia małżeńskiego, kapłańskiego i zakonnego. CIEBIE PROSIMY...
- Za nas zjednoczonych w tej modlitwie: abyśmy umieli stanąć przed Bogiem i braćmi pomimo naszych słabości i uczynić naszą wspólnotę szpitalną prawdziwą, modlitewną rodziną, zdolną przyciągnąć nowych członków. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

TOWARZYSZYĆ – **Wtorek, 7 maja**

Katecheza

Podobnie jak w dziejach każdego powołania, także w tym przypadku ma miejsce spotkanie. Jezus idzie, widzi rybaków i podchodzi... Podobnie było z osobą, którą wybraliśmy, aby dzielić życie w małżeństwie albo kiedy poczuliśmy fascynację życiem konsekrowanym: doświadczyliśmy niespodzianki spotkania i w tej chwili dostrzegliśmy obietnicę radości, która może nasycić nasze życie. Zatem tego dnia, nad Jeziorem Galilejskim Jezus wyszedł na spotkanie z owymi rybakami, przełamując „paraliż normalności” (*Homilia z okazji XXII Światowego Dnia Życia Konsekrowanego, 2 lutego 2018r.*). I natychmiast skierował do nich obietnicę: „sprawię, że się staniecie rybakami ludzi” (Mk 1,17).

Zatem powołanie Pana nie jest ingerencją Boga w naszą wolność; nie jest to „więzienie” ani nałożony na nas ciężar. Wręcz przeciwnie, jest to inicjatywa pełna miłości, poprzez którą Bóg wychodzi nam na spotkanie i zaprasza do wejścia we wspaniały projekt, którego uczestnikami pragnie nas uczynić, ukazując nam perspektywę szerszego morza i niezwykle obfitego połowu.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: **Dzieje Apostolskie 8, 26-39**

«Wstań i idź około południa na drogę, która prowadzi z Jerozolimy do Gazy: jest ona pusta» - powiedział anioł Pański do Filipa. A on poszedł. Właśnie wtedy przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu Etiop, dworski urzędnik królowej etiopskiej, Kandaki, zarządzający całym jej skarbcem, i wracał, czytając w swoim wozie proroka Izajasza. «Podejdz i przyłącz się do tego wozu!» - powiedział Duch do Filipa. Gdy Filip podbiegł, usłyszał, że tamten czyta proroka Izajasza: «Czy rozumiesz, co czytasz?» - zapytał. A tamten odpowiedział: «Jakżeż mogę [rozumieć], jeśli mi nikt nie wyjaśni?» I zaprosił Filipa, aby wsiadł i spoczął przy nim. A czytał ten urywek Pisma: Prowadzą Go jak owcę na rzeź, i jak baranek, który milczy, gdy go strzygą, tak On nie otwiera ust swoich. W Jego uniżeniu odmówiono Mu słuszności. Któż zdoła opisać ród Jego? Bo Jego życie zabiorą z ziemi. «Proszę cię, o kim to Prorok mówi, o sobie czy o kimś innym?» - zapytał Filipa dworzanin. A Filip wychodząc z tego [tekstu] Pisma opowiedział mu Dobrą Nowinę o Jezusie. W czasie podróży przybyli nad jakąś wodę: «Oto woda - powiedział dworzanin - cóż przeszkadza, abym został ochrzczony?» I kazał zatrzymać wóz, i obaj, Filip i dworzanin, zeszli do wody. I ochrzcił go. A kiedy wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa i dworzanin już nigdy go nie widział. Jechał zaś z radością swoją drogą.

Refleksja

Towarzystwo powołaniowe jest pomocą dla tych, którzy szukają i zastanawiają się, jak odkryć Boży plan w swojej historii, które znaki wskazują na konkretne miejsce i jakie środki zastosować, aby na nie odpowiedzieć. Towarzystwo polega przede wszystkim na byciu obok, aby dzielić życie, a także przejść odpowiednią drogą, poczynając od aktualnej sytuacji młodego człowieka, jego własnych pytań, aby poprowadzić go ku dojrzałości swojej wiary, szukając Bożej drogi dla niego.

Ten, kto towarzyszy powołaniom, jest świadkiem, choć niekoniecznie za pomocą słów, swojej własnej drogi powołaniowej. W swojej historii pozwala także dostrzec innym aspekty nowości, zmęczenia, ryzyka, niespodzianki, wielkości. Dzięki temu, że jest to osobiste towarzyszenie, jedna osoba „zaraża” się powołaniem od drugiej.

**Animacja powołaniowa w trudnych, lecz wspaniałych czasach.
Otwórz serce. Juan Carlos Martos**

Modlitwa wiernych

Módlmy się do Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Za Papieża Franciszka, niech Bóg da mu święte życie i pewność w prowadzeniu swojego ludu. CIEBIE PROSIMY...
- Za naszego biskupa, księży, diakonów, braci i siostry, abyśmy z wiernością przeżywali nasze powołanie. CIEBIE PROSIMY...
- Za tych, którzy są na drodze nawrócenia i za katechumenów: aby Bóg otworzył drzwi swego miłosierdzia i wprowadził ich przez chrzest w nowe życie Chrystusa. CIEBIE PROSIMY...
- Za tych wszystkich, którzy czują się powołani do kapłaństwa i życia konsekrowanego, aby hojnie odpowiedzieli na to powołanie. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

MIŁOSIERDZIE – środa 8 maja

Katecheza

Pragnieniem Boga jest bowiem, by nasze życie nie stało się więzieniem tego, co oczywiste, by z powodu opieszałości nie było wciągnięte w codzienne nawyki i nie pozostawało bierne w obliczu tych decyzji, które mogłyby mu nadać znaczenie. Pan nie chce, abyśmy się poddawali, żyjąc chwilą i myśląc, że w gruncie rzeczy nie ma nic takiego, dla czego warto byłoby się angażować z pasją, gasząc wewnętrzny niepokój poszukiwania nowych kierunków naszej żeglugi. Jeśli czasami pozwala nam doświadczyć „cudownego połowu”, to dlatego, że chce, abyśmy odkryli, iż każdy z nas jest powołany – na różne sposoby – do czegoś wspaniałego, i że życie nie powinno być uwikłane w sieci bezsensu i tego, co znieczula serce. Krótko mówiąc, powołanie jest zaproszeniem, aby nie zatrzymywać się na brzegu z sieciami w ręku, ale by iść za Jezusem drogą, którą dla nas przygotował, dla naszego szczęścia i dla dobra otaczających nas ludzi.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: Mateusz 9, 10-13

Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i siedzieli wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to, faryzeusze mówili do Jego uczniów: «Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?» On usłyszawszy to, rzekł: «Nie potrzebuję lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników».

Refleksja

Miłosierdzie jest jednym z najczęściej powtarzanych słów w nauczaniu Papieża Franciszka, który widzi w nim klucz do zrozumienia Ewangelii i życia chrześcijańskiego, w związku z czym pokazuje, iż jest to podstawowe zagadnienie dla duszpasterstwa powołań Kościoła XXI wieku.

Możemy tu przypomnieć pierwszą modlitwę Anioł Pański odmówioną przez Papieża Franciszka po tym, jak został wybrany papieżem. W krótkim wystąpieniu mówił o Bożym miłosierdziu, odwołując się do książki kardynała Kaspera. Zdaniem Papieża, sercem Ewangelii jest przesłanie o Bożym miłosierdziu: zbawienie, które Bóg nam oferuje, jest jego owocem. Dlatego też Kościół powinien być przestrzenią bezinteresownego miłosierdzia, w której każdy będzie mógł odczuć, że jest akceptowany, kochany, że mu się wybacza i zachęca go do dobrego, ewangelicznego życia.

**Duszpasterstwo Młodzieży w świetle Ewangelii Gaudium
Koldo Gutiérrez Cuesta, sdb**

Modlitwa wiernych

Módlmy się do Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Panie Jezu, znaleźliśmy w Tobie i w naśladowaniu Ciebie w Zakonie Szpitalnym radość, która od Ciebie pochodzi. Daj nam wewnątrz pełne miłosierdzia, tak, abyśmy umieli być wiernym odbiciem Twojej miłości w świecie. CIEBIE PROSIMY...
- Prosimy Cię Panie o łaskę życia w pełni tą radością, która przemienia i odnawia nasze życie, która prowadzi nas do wielkodusznej odpowiedzi służąc misji, którą nam powierzasz. CIEBIE PROSIMY...
- Prosimy Cię, by wypływająca z Twojego wezwania i miłości radość była przejrzysta i zaskakująca dla ludzi, którym chcemy służyć i głosić o Tobie. CIEBIE PROSIMY...
- Prosimy Cię byś obdarzył tą radością tych, których chcesz powołać do służenia Ci w Zakonie Szpitalnym, tak, aby dzięki niej mogli z zachwytem i hojnością odpowiedzieć na to wezwanie całym swoim życiem. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

Katecheza

Oczywiście, przyjęcie tej obietnicy wymaga odwagi, by podjąć ryzyko wyboru. Pierwsi uczniowie, czując się powołanymi przez Niego do wzięcia udziału w wielkiej sprawie, „natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim” (Mk 1, 18). Oznacza to, że aby przyjąć powołanie Pana, musimy zaangażować się całymi sobą i podjąć ryzyko zmierzenia się z bezprecedensowym wyzwaniem. Trzeba zostawić to wszystko, co chciałoby nas przywiązać do naszej małej łódki, uniemożliwiając nam dokonanie definitywnego wyboru. Musimy mieć tę śmiałość, która energicznie pobudza nas do odkrycia planu, jaki ma Bóg wobec naszego życia. W gruncie rzeczy, kiedy stajemy przed rozległym morzem powołania, nie możemy sobie pozwolić, aby naprawiać nasze sieci w łodzi, która daje nam bezpieczeństwo, ale musimy zaufać obietnicy Pana.

Myślę przede wszystkim o powołaniu do życia chrześcijańskiego, jakie wszyscy otrzymujemy wraz ze chrztem i które przypomina nam, że nasze życie nie jest owocem przypadku, ale darem bycia dziećmi miłowanymi przez Pana, zgromadzonymi w wielkiej rodzinie Kościoła. Właśnie we wspólnocie kościelnej rodzi się i rozwija życie chrześcijańskie, zwłaszcza dzięki liturgii, która wprowadza nas w słuchanie Słowa Bożego i w łaskę sakramentów. To właśnie tutaj, od najmłodszych lat, jesteśmy wprowadzani w sztukę modlitwy i braterskiego dzielenia się. Kościół jest naszą Matką właśnie dlatego, że rodzi nas do nowego życia i prowadzi do Chrystusa. Dlatego musimy go kochać nawet wówczas, gdy widzimy na jego obliczu zmarszczki kruchości i grzechu oraz musimy wnieść swój wkład, aby czynić go coraz piękniejszym i jaśniejszym, żeby mógł być świadkiem miłości Boga w świecie.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: Księga Rodzaju 12, 1-7

Pan rzekł do Abrama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogostawił i twoje imię rozstawię: staniesz się błogostawieństwem. Będę błogostawił tym, którzy ciebie błogostawić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogostawieństwo ludy całej ziemi». Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Charanu. I zabrał Abram z sobą swoją żonę Saraj, swego bratanka Lota i cały dobytek, jaki obaj posiadali, oraz służbę, którą nabyli w Charanie, i wyruszyli, aby się udać do Kanaanu. Gdy zaś przybyli do Kanaanu, Abram przeszedł przez ten kraj aż do pewnej miejscowości koło Sychem, do dębu More. - A w kraju tym mieszkali wówczas Kananejczycy. - Pan, ukazawszy się Abramowi, rzekł: «Twojemu potomstwu oddaję właśnie tę ziemię». Abram zbudował tam ołtarz dla Pana, który mu się ukazał.

Refleksja

Duszpasterstwo powołań, które chce wychodzić innym naprzeciw, musi zdecydowanie postawić na dialog z młodzieżą. Nie brakuje dokumentów, soborowych i posoborowych, apelujących o postawę dialogu ze współczesnym światem, jak np. *Gaudium et Spes* lub encyklika Pawła VI *Ecclesiam Suam*, w której mówi on o tym, że Kościół powinien zmierzać ku dialogowi ze światem, w którym przyszło mu żyć. Kościół staje się słowem, przesłaniem, rozmową. Kiedy mówimy o dialogu z młodzieżą, często mamy na myśli przekonanie jej do naszych spraw, podczas gdy powinien on polegać na wysłuchaniu jej marzeń i pragnień z poszanowaniem jej autonomii.

Wobec tendencji do stwarzania przyjaznych przestrzeni dla młodych ludzi, w których ugruntowuje się dynamikę „kółek wzajemnej adoracji”, należy postawić na duszpasterstwo powołaniowe, które będzie działać „pod gołym niebem” i pomagać młodzieży w przenoszeniu ośrodka swojej samorealizacji z własnego „pępka” na punkty bliskie innemu człowiekowi.

Modlitwa wiernych

Módlmy się do Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Za Kościół, abyśmy byli znakami miłosierdzia. CIEBIE PROSIMY...
- Panie spraw, abyśmy umieli wspierać i towarzyszyć nowym powołaniom szpitalnym. CIEBIE PROSIMY...
- Polecamy Ci, Panie, wszystkich tych, którzy żyją swoją wiarą w świecie, aby ich zaangażowanie w „czynienie więcej” było odpowiedzią na potrzebę większej miłości. CIEBIE PROSIMY...
- Polecamy Ci, Panie, wszystkich tu zgromadzonych, aby nasz wzrok był zawsze otwarty na potrzeby ludzi wokół nas, a nasza odpowiedź zawsze wypływała z miłosierdzia kochającego Boga. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

ROZEGNAWAĆ – Piątek, 10 maja

Katecheza

W spotkaniu z Panem ktoś może odczuć fascynację powołaniem do życia konsekrowanego lub do kapłaństwa sakramentalnego. Jest to odkrycie, które ekscytuje, a jednocześnie przeraża, gdy czujemy się powołani do stania się „rybakami ludzi” w łodzi Kościoła poprzez całkowitą ofiarę z siebie i zaangażowanie w wiernej służbie Ewangelii oraz braciom. Decyzja ta pociąga za sobą ryzyko pozostawienia wszystkiego, by podążać za Panem i całkowicie się Jemu poświęcić, aby stać się współpracownikami Jego dzieła. Decyzję tego rodzaju może utrudnić wiele oporów wewnętrznych, jak też – w pewnych sytuacjach bardzo zsekularyzowanych, gdzie zdaje się, iż nie ma już miejsca dla Boga i dla Ewangelii – można się zniechęcić i popaść w „znużenie nadziei” (*Homilia podczas Mszy z kapłanami, osobami konsekrowanymi i ruchami laikatu, Panama, 26 stycznia 2019 r.*).

Jednak nie ma większej radości niż zaryzykowanie życia dla Pana! Zwłaszcza wam, ludziom młodym, chciałbym powiedzieć: nie bądźcie głusi na wezwanie Pana! Jeśli powołuje On was na tę drogę, nie wciągajcie wiosł do łodzi, ale zaufajcie Mu. Nie dajcie się zarazić strachem, który paraliżuje nas w obliczu wysokich szczytów, jakie proponuje nam Pan. Zawsze pamiętajcie, że dla tych, którzy zostawiają sieci i łódź, aby podążać za Nim, Pan obiecuje radość nowego życia, która napęlnia serce i ożywia pielgrzymowanie.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: List św. Pawła do Rzymian 12, 1-3

A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. Mocą bowiem łaski, jaka została mi dana, mówię każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo - według miary, jaką Bóg każdemu w wierze wyznaczył.

Refleksja

Rozegnanawanie polega na pomaganiu kandydatowi w uzyskaniu zdolności do podejmowania spójnych decyzji, do bycia sobą i dawania innym świadectwa własnego wyboru. Młodym ludziom często brakuje dzisiaj tych umiejętności. Dlatego towarzyszenie oferowane jest im jako pomoc w pokonywaniu niepewności, zwalczaniu lęków, braniu odpowiedzialności, wybieraniu różnych opcji w życiu w zgodzie z

wartościami, w opieraniu swych decyzji na fundamentach, które w wystarczający sposób będą wskazywać na pierwszeństwo Boga w małych i dużych wyborach, w odnajdywaniu korzeni własnego „ja”; w odkrywaniu i odpowiadaniu na powołanie z wiarą, że jest niczym ów kamień, na którym jest napisane nasze imię, i wreszcie w dawaniu świadectwa odnośnie własnego wyboru.

Rozeznawanie polega na odkrywaniu znaków świadczących o Bożym wezwaniu nie tylko w niezwykłych wydarzeniach, ale też w codziennym życiu, odczytywanym z wiarą wraz z jego zapytaniami, niepokojami i aspiracjami, z wdzięcznością rodzącą się z przekonania o otrzymanej miłości.

**Animacja powołaniowa w trudnych, lecz wspaniałych czasach.
Otwórz serce. Juan Carlos Martos**

Modlitwa wiernych

Prośmy Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Janie Boży, centrum Twojego życia stanowił Jezus, któremu dałeś się całkowicie pochłonąć. Proś Go, by dał nam młodych ludzi zdolnych do entuzjazmu dla Twojego charyzmatu i sposobu pracy Twoich synów w Kościele. CIEBIE PROSIMY...
- Niech nasze życie modlitewne jednoczy nas coraz bardziej, tak abyśmy mogli być świadkami dla młodzieży i zachęcić ją w ten sposób do pójścia za ubogim i pokornym Chrystusem. CIEBIE PROSIMY...
- Za nasze wspólnoty, byśmy byli na tym świecie światłem, świadectwem i radością, tak, aby inni mogli w ten sposób ujrzeć Chrystusa Zmartwychwstałego. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

ZAUFAC – Sobota, 11 maja

Katecheza

Drodzy przyjaciele, nie zawsze łatwo jest rozeznaczyć swoje powołanie i ukierunkować swe życie we właściwy sposób. Dlatego potrzebujemy odnowionego zaangażowania ze strony całego Kościoła – kapłanów, zakonników, duszpasterzy, wychowawców – by zaoferowano, zwłaszcza młodym, możliwość wysłuchania i rozeznania. Potrzebne jest duszpasterstwo młodzieży i powołań, które pomogłoby w odkryciu Bożego planu, zwłaszcza przez modlitwę, rozważanie Słowa Bożego, Adorację Eucharystyczną i towarzyszenie duchowe.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: Mateusz 8, 18-27

Gdy Jezus zobaczył tłum dokola siebie, kazał odpłynąć na drugą stronę. Wtem przystąpił pewien uczony w Piśmie i rzekł do Niego: «Nauczycielu, pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz». Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć». Ktoś inny spośród uczniów rzekł do Niego: «Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca!». Lecz Jezus mu odpowiedział: «Pójdź za Mną, a zostaw umarłym grzebanie ich umarłych!» Gdy wszedł do łodzi, poszli za Nim Jego uczniowie. Nagle zerwała się gwałtowna burza na jeziorze, tak że fale zalewały łódź; On zaś spał. Wtedy przystąpili do Niego i obudzili Go, mówiąc: «Panie, ratuj, giniemy!» A On im rzekł: «Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary?» Potem wstał, rozkazał wichrom i jezioru, i nastąpiła głęboka cisza. A ludzie pytali zdumieni: «Kimże On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?»

Refleksja

Nie wystarczy powtarzać, że duszpasterstwem trzeba się pilnie zająć. Należy często przytaczać twarde i przekonujące powody, które skłonią nas do zaangażowania się w nie z większą stanowczością. Nie możemy przemykać oczu z powodu pierwszych oznak zmęczenia i niechęci, wywołujących w nas apatię i sceptycyzm. Wobec frustracji spowodowanej mizernymi owocami, pomimo włożenia w nie ogromnego wysiłku; wobec pokusy, by je zostawić na lepsze czasy; wobec naszego podeszłego wieku, naszych malejących zasobów ludzkich, w świecie tak złożonym, jak ten obecny... Gdzie znaleźć przekonujące powody, by nadal zajmować się duszpasterstwem powołań? Czy ma sens inwestowanie w przyszłość?

Mimo wszystko wierzymy, że tak. Istnieje wiele powodów, które moglibyśmy tu wyłożyć, i nie wszystkie z nich są przejrzyste. Jednakże nie chodzi teraz o to, by przytłaczać, lecz motywować, dlatego skupię się na pięciu najważniejszych: 1) ponieważ Bóg nas cały czas powołuje; 2) ponieważ głoszenie Królestwa i powołanie są zawsze połączone; 3) ponieważ Boże wezwanie jest wciąż hojnie przyjmowane; 4) ponieważ życie konsekrowane jest dziełem Bożym; 5) ponieważ Kościół jest kolebką powołań.

Czy duszpasterstwo powołań nadal jest w naszych projektach?
Juan Carlos Martos

Modlitwa wiernych

Prośmy Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Módlmy się o to, by nasza konsekracja chrzcielna była prawdziwym świadectwem uczestnictwa w paschalnej tajemnicy Chrystusa. CIEBIE PROSIMY...
- Módlmy się o to, byśmy umieli zobowiązać się, zgodnie z Twoim przykładem, do stylu życia całkowicie opartego na Ewangelii, nie zaś na afirmacji samego siebie. CIEBIE PROSIMY...
- Módlmy się o to, byśmy, zachowując i rozważając słowa w naszych sercach jak Maryja, umieli dzielić się z innymi tym, w jaki sposób doświadczamy Chrystusa. CIEBIE PROSIMY...
- Módlmy się o to, by młodzi ludzie, którzy przychodzą do Zakonu Szpitalnego, by ewangelizować świat cierpienia i marginalizacji, byli przez nas przyjmowani z sercem i znajdowali w św. Janie Bożym przykład bezinteresownego oddania. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

RYZYKOWAĆ – Niedziela, 12 maja

Katecheza

Jak to wiele razy powtarzano podczas Światowego Dnia Młodzieży w Panamie, musimy spoglądać na Maryję. Także w dziejach Dziewicy powołanie było jednocześnie obietnicą i ryzykiem. Jej misja nie była łatwa, ale Ona nie pozwoliła, by opanował ją strach. Jej «tak» było podobne do «tak» osób, które chcą się zaangażować i podjąć ryzyko, które chcą postawić wszystko na jedną szalę, bez innych gwarancji, niż pewność, że niosą obietnicę. I pytam każdego z was: czy czujecie się tymi, którzy niosą obietnicę? Jaką obietnicę niosę w sercu, aby ją nieść dalej? Maryja niewątpliwie miała trudną misję, ale trudności nie były powodem, by powiedzieć «nie». Z pewnością jawiły się komplikacje, ale nie były to te same komplikacje, które pojawiają się, gdy paraliżuje nas tchórzostwo z powodu braku wcześniej posiadanej jasności i bezpieczeństwa” (*Czuwanie z młodymi, Panama, 26 stycznia 2019*).

W tym Dniu Modlitwy zjednoczmy się wszyscy prosząc Pana, aby pozwolił nam odkryć Jego plan miłości w stosunku do naszego życia i by dał nam odwagę, abyśmy podjęli ryzyko na drodze, którą On dla nas przygotował od zawsze.

Orędzie Ojca Świętego na 56 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: Łukasz 1, 26-38

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą». Ona zmieszana była na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!»

Refleksja

Jako bracia zakonni powinniśmy przekonać przede wszystkim samych siebie (lub przypomnieć sobie o tym), że działanie na rzecz powołań to działanie na rzecz wszystkich jego rodzajów. Dopóki będziemy postrzegać naszych promotorów powołań jako odpowiedzialnych (tylko i wyłącznie) za nasze własne podwórko, będziemy mieć duży problem. Oczywiście, współczesny świat, młodzież, nowe okoliczności, wrogie społeczeństwo i nasza własna sytuacja demograficzna stawiają przed nami dzisiaj wiele wyzwań; nie brak jednak też w młodych ludziach oznak zachęcających do ufności, że w dalszym ciągu potrafią oni odważnie wybierać drogi życiowe. Jednakże dokument stawia przed nami jeszcze inne wyzwanie, a mianowicie – czy jesteśmy w tym momencie w stanie być wiarygodnymi świadkami (nie nas samych, lecz Boga i Ewangelii).

Synod Biskupów. Okazja do wysłuchania, odkrywania, zastanowienia się i proponowania
José María Rodríguez Olaizola, SJ

Modlitwa wiernych

Módlmy się do Pana, naszego Boga, który w Chrystusie ukazał nam swoją miłość.

- Prosimy Cię Panie, za tych ludzi, których znamy, którzy są niewierzący, aby w Ciebie uwierzyli, a tym samym odnaleźli prawdziwe znaczenie swojego życia i doszli do pełnego poznania prawdy. CIEBIE PROSIMY...
- Prosimy Cię Panie, za wszystkie osoby, które w tym momencie znajdują się w trudniej sytuacji lub chorobie i pokładają w Tobie swoją wiarę i zaufanie. CIEBIE PROSIMY...
- Prosimy Cię, Panie, za wszystkich tych ludzi, którzy prowadzą nas w Kościele, aby pomagali nam rozwijać się w wierze i abyśmy razem dawali świadectwo nadziei i miłości, gdziekolwiek się znajdujemy. CIEBIE PROSIMY...
- Prosimy Cię, Panie, za wszystkich którzy tworzą Rodzinę św. Jana Bożego: braci, współpracowników, wolontariuszy, darczyńców, chorych, rodziny..., aby przykład św. Jana Bożego pomógł nam obudzić w nas zapał do większej służby i hojności dla innych. CIEBIE PROSIMY...

Modlitwa o Powołania do Szpitalnictwa.

Ojcze miłosierdzia,
który dałeś swojego Syna dla naszego zbawienia
i nieustannie wspierasz nas darami Twojego Ducha,
obdarz nas żywymi, żarliwymi i radosnymi wspólnotami chrześcijańskimi,
które byłyby źródłem życia braterskiego,
i wzbudzały w młodych ludziach pragnienie poświęcenia się Tobie i ewangelizacji.

Wspieraj je w prowadzeniu katechezy powołaniowej
i ukazywaniu dróg szczególnej konsekracji.
Obdarz mądrością w koniecznym rozeznawaniu powołań,
tak, aby we wszystkim jaśniała wielkość Twojej miłosiernej miłości.

Maryjo, Matko i Nauczycielko Jezusa,
wstawiaj się za każdą wspólnotą chrześcijańską,
aby, za sprawą Ducha Świętego,
była źródłem autentycznych powołań do służby świętemu ludowi Bożemu.
Amen.

